

Arrest

nr. 143 614 van 20 april 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 december 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2013 waarbij het verblijfsrecht wordt ingetrokken en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEMPINAIRE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeksters werd op 2 februari 2012 gemachtigd tot een verblijf van onbeperkte duur op grond van artikel 9bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 oktober 2013 wordt het verblijfsrecht ingetrokken. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“Art. 12 bis De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd is in het Rijk te verblijven voor een verblijf van onbeperkte duur wanneer deze valse of

misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebuikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van een machtiging tot verblijf.

Op 29.12.2006 diende de betrokkene een asielaanvraag in onder de volgende identiteit: (...) geboren op 12.03.1931 te Khali in de Abkhazische région in Georgië. Ze zou van gemengde origine zijn en leefde in het dorp Tjoubourkhindji in Abkhazië. In 1993 is ze uit Abkhazië gevlucht naar Tbilisi. Later reisde betrokkene op en af tussen Gali en Tbilisi en in 2005 nam mevrouw deel aan een manifestatie georganiseerd door Abkhazische vluchtelingen in Tbilisi, die de Georgische overheid vroeg om een terugkeer voor Abkhazische vluchtelingen te organiseren. In 2006 werden de ouders van betrokkene voor haar ogen gedood en op 10 november werden haar man en zoon gearresteerd in Tbilisi en haar man zou er overleden zijn aan een hartaanval. Hierop besloot de betrokkene naar België te vluchten. Op 13.03.2008 werd de vluchtelingenstatus aan de betrokkene geweigerd door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Later wordt deze beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus opnieuw ingetrokken en op 13.04.2010 wordt de vluchtelingenstatus opnieuw geweigerd aan betrokkene. Op 17.09.2010 doet de betrokkene een aanvraag tot medische regularisatie op basis van het artikel 9 ter van de wet van 15.12.1980. De betrokkene kan bij deze aanvraag geen paspoort voorleggen, zo wordt beweerd want dit werd ingehouden door de Georgische autoriteiten. Betrokkene zou derhalve staatloos zijn. Op 02.02.2012 wordt het verblijf van de betrokkene geregulariseerd omwille van haar langdurige asielprocedure. Op 08.02.2012 wordt deze beslissing tot regularisatie van haar verblijfstoestand aan de betrokkene betekend en reeds op 09.02.2012 doet de betrokkene een vraag om correctie van haar individuele gegevens op basis van een geldig internationaal paspoort naar de naam (...) geboren te Gali op 12.03.1931 te Georgië, op basis van een geldig internationaal paspoort. Ten einde deze wijziging van de individuele gegevens van de betrokkene te kunnen voltooien vragen wij haar om een vertaalde geboorteakte en een voor eensluidende kopij van de originele akte.

Als reactie wordt aan onze diensten een reeks officiële documenten bezorgd waaronder een geldig internationaal paspoort met daarop de volgende identiteitsgegevens: (...) geboren te Tbilisi op 20.04.1939. Haar meisjesnaam is volgens haar geboorteakte KOSHORIDZE. Tevens wordt door haar raadsman gevraagd om rekening te houden met de gezondheidstoestand van zijn cliënte, waarbij de aanwezigheid van haar familie van het allergrootste belang zou zijn. Betrokkene lijdt aan de ziekte van Alzheimer. Uit dit schrijven blijkt dat haar zoon, (...) geboren te Tbilisi op 31.03.1970 en haar dochter (...) eveneens in geboren in Tbilisi in 1971 beiden in België verblijven.

Betrokkene blijkt dus niet alleen in het bezit te zijn van twee geldige internationale paspoorten, op een totaal verschillende identiteit, waarvan het ene haar identiteitsgegevens, zoals deze destijds bij haar asielaanvraag werden genoteerd, bevestigen en waarvan het andere gegevens vermelden die over te stemmen zijn met de haar gegevens op haar geboorteakte en de familienamen van haar in België verblijvende kinderen. Opvallend is dat zij er aanvankelijk alles aan deed om de foutieve identiteitsgegevens, die destijds door haar, aan onze diensten werden verstrekt, te staven door gebruik te maken van een paspoort dat vals is, of haar, minstens niet toebehoort. Het verblijf van betrokkene werd immers geregulariseerd omwille van de lange duur van haar asielprocedure, en indien haar asielrelaas in het ledige zou vervallen, zou ook blijken dat zij de duur van haar procedure zelf in stand heeft gehouden door het verstrekken van valse en misleidende informatie betreffende haar identiteit, en de rede van haar vlucht uit Georgië.

Pas wanneer ze er niet in slaagde om, buiten een geldig internationaal paspoort op haar valse identiteit, ook nog een geboorteakte voor te leggen op haar valse identiteit, besloot zij volledig open kaart te spelen met de Dienst Vreemdelingenzaken en hield mevrouw niet langer haar ware identiteit voor onze diensten verborgen. De geboorteplaats op het nieuwe paspoort van mevrouw, alsook de geboorteplaatsen van haar beide kinderen (kinderen die trouwens pas sinds kort aan haar dossier konden worden gelinkt), brengen heel haar asielrelaas in een twijfelachtig daglicht. Betrokkene zou gevlucht zijn uit Abkhazie omwille van problemen die ze er kende. Ze beweerde bij haar asielaanvraag dat ze geboren was in Khali, dat ze in 1971 gehuwd is in Tjoubourkhindji en dat ze tot in 1993 in Tjoubourkhindji in Abkhazië heeft geleefd. Maar in werkelijkheid, is mevrouw gehuwd in Tbilisi in 1967, zo blijkt uit een huwelijksakte in haar dossier. Haar kinderen zijn eveneens geboren in Tbilisi, wat de verklaringen die door de betrokkene werden afgelegd bij haar asielrelaas in een twijfelachtig daglicht stellen.

Betreffende het feit dat de betrokkene twee verschillende geldige internationale paspoorten heeft voorgelegd aan onze diensten, op twee verschillende identiteiten werd een politieel onderzoek gestart. Bij een verhoor in het kader van dit onderzoek beweerde betrokkene het volgende: "Ik ben naar België gekomen omdat mijn zoon ziek was en hier geopereerd moest worden, en omdat mijn dochter hier al was. Ik besef dat wat ik vertelde bij mijn asielaanvraag vals was". Hiermee staat onomstotelijk vast dat de betrokkene door het afleggen van een frauduleus asielrelaas de Belgische asielinstanties,

een beroepsinstanties nodeloos heeft belast, en dat zij door deze leugens de duur van haar asielpcedure zelf in stand heeft gehouden. Ook bij haar aanvraag tot regularisatie bleef de betrokkene volhouden aan haar frauduleuze identiteit en Met zij niet na om opnieuw leugens te verkondigen, zo beweerde zij destijds staatloos te zijn. Het verblijf van de betrokkene werd echter geregulariseerd omwille van haar langdurige asielpcedure, maar daar nu onomstotelijk vast staat dat zij de duur van deze procedure zelf in stand heeft gehouden door middel van frauduleuze verklaringen dient haar verblijfstitel te worden ingehouden in navolging van bovenstaand wetsartikel en in navolging van het algemeen rechtsprincipe "fraus omnia corrumpit".

Wanneer aan de betrokkene een verklaring werd gevraagd voor haar plotse naamswijziging opperde zij nog dat zij een oude zieke vrouw is met geheugenproblemen. Echter ernstige geheugenproblemen zouden niet in overeenstemming te brengen zijn met de consequent volgehouden leugens die de betrokkene sinds haar verblijf in België heeft verkondigd, en met het feit dat zij om deze valse identiteit te staven eens te meer valse documenten wist te bekomen bij haar consulaat. Indien de betrokkene toch zou lijden aan ernstige geheugenproblemen staat het haar vrij om een nieuwe aanvraag tot regularisatie in te dienen op medische gronden.

Het is duidelijk dat de valse verklaringen van de betrokkene bij de Belgische asiel- en migratieinstanties betreffende haar identiteit en de reden van haar vlucht van doorslaggevend belang zin geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf in België. Het verblijfsrecht dient te worden ingetrokken."

1.3. Op 6 november 2013 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie [...] wordt aan de genaamde [...] die de Georgische nationaliteit heeft,

Eveneens gekend onder de ALIAS: [...]

welke verklaart van Georgië nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om binnen de 30 (dertig) dagen het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Rnland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Sloveënie, Slowakije, Zweden, Zwltserland en Tsjechie(3). tenzij hij/zij beschikt over de documenten die verelst zijn om er zich naar toe te begeben(4).

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

2n wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd; Het verblijfsrecht van de betrokkene werd ingetrokken bij beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 30.10.2013"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij voert aan dat verzoekster zich bevindt in de situatie voorzien bij artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, waarbij de gemachtigde van de minister verplicht is om een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Aldus zou het gaan om een gebonden bevoegdheid die elke discretionaire appreciatie uitsluit. Een gebeurlijke vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten zou er aldus slechts toe leiden dat de gemachtigde van de minister opnieuw verplicht zal zijn een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten te geven. De verzoekende partij heeft geen belang bij een dergelijke vernietiging.

2.2. De Raad stelt vast dat in casu van een gebonden bevoegdheid waarbij het bestuur geen enkele appreciatiemarge zou hebben, geen sprake is. Vooreerst stelt de Raad vast dat naar luid van artikel 7 van de vreemdelingenwet, de minister of zijn gemachtigde een bevel mag of moet geven, "onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag". Reeds op grond hiervan alleen, dient te worden vastgesteld dat de minister of zijn gemachtigde, alvorens het bevel te geven, zich dient te vergewissen van het feit dat er geen verdragsbepalingen zijn die de afgifte van een bevel verhinderen. Zo mag geen bevel worden gegeven wanneer dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM, cf. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.948, zie ook RvS 9 maart 2004, nr. 129.004). Verder zal de minister krachtens artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bij het nemen van de verwijderingsmaatregel rekening moeten houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en

familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokkene. Er kan dan ook niet worden volgehouden dat het de minister aan elke beoordelingsmarge ontbreekt bij het nemen van de verwijderingsmaatregel. De verzoekende partij heeft er hoe dan ook een belang bij de feitelijke vaststellingen of de juistheid van de conclusies te weerleggen die tot de bestreden beslissing aanleiding hebben gegeven, ook al betreft het een gebonden bevoegdheid. Bij de beoordeling van de middelen zal in voorkomend geval rekening gehouden moeten worden met het feit dat de bevoegdheid van de verwerende partij een gebonden bevoegdheid was (RvS 29 mei 2009, nr. 193.654). De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het evenredigheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en verwijt zij de verwerende partij beoordelingsfouten. Zij voert aan dat de bestreden beslissing steunt op een niet nader geduid artikel 12bis, zodat zij niet in staat is te achterhalen waarop de bestreden beslissing steunt. Zij voert aan dat zij leidt aan alzheimer en zware depressiviteit en kan aldus niet verantwoordelijk worden gesteld voor het feit dat zij doelbewust valse verklaringen zou hebben afgelegd teneinde geregulariseerd te worden. Zij voert aan dat het bedrieglijk opzet ontbreekt om toepassing te maken van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit*. Gelet op het feit dat zij reeds zeven jaar op het grondgebied, verblijft, acht zij de bestreden beslissing disproportioneel, onzorgvuldig en onredelijk.

3.1.2. Daargelaten de vaststelling dat verzoekster gevolgd kan worden waar zij stelt dat de bestreden beslissing verwijst naar een niet nader geduid "artikel 12bis", blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat niet enkel naar deze bepaling wordt verwezen, maar dat de bestreden beslissing eveneens op determinerende wijze gesteund is op de toepassing van het algemeen rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*". De eerste vraag die rijst is aldus of de bestreden beslissing op afdoende wijze steun vindt in de toepassing van het algemeen rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*".

Het Hof van Cassatie erkent het adagium *fraus omnia corrumpit* als algemeen rechtsbeginsel. Het houdt in dat de dader van een bedrieglijke handeling geen voordelen uit zijn bedrog kan halen. Het rechtsbeginsel vindt niet enkel toepassing in het verbintenissenrecht, maar kan ook worden aangewend om de Belgische nationaliteit weer af te nemen, indien deze werd toegekend op basis van een schijnhuwelijk (Cass. 23 januari 2015). Een algemeen rechtsbeginsel kan als rechtsgrond worden aangewend om een bestuurlijke beslissing te onderbouwen (RvS 19 juli 2012, nr. 220.341). De Raad is dan ook van oordeel dat zo ook een verblijfsvoordeel dat werd verworven op basis van bedrieglijke verklaringen, op grond van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* kan worden afgenomen.

De toepassing van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* veronderstelt het bestaan van bedrog, dat kwaadwilligheid, opzettelijke misleiding en oneerlijkheid met de bedoeling te schaden of winst te behalen, inhoudt (Cass. 16 juni 1987, A.C. 1986-87, nr. 627; 29 mei 1980, A.C. 1979-80, nr. 612). Aldus moet er bij toepassing van het algemeen rechtsbeginsel voldaan zijn aan twee voorwaarden: enerzijds moet degene tegen wie dat beginsel wordt aangevoerd door een fout de rechten van anderen hebben geschaad (objectief criterium) en anderzijds moet die fout met bedrieglijk opzet zijn begaan (subjectief criterium) (jaarverslag Hof van Cassatie van België 2011, p. 19; http://justitie.belgium.be/nl/binaries/cass2011nl_tcm265-210526.pdf).

In de bestreden beslissing wordt het volgende vastgesteld:

"Betrokkene blijkt dus niet alleen in het bezit te zijn van twee geldige internationale paspoorten, op een totaal verschillende identiteit, waarvan het ene haar identiteitsgegevens, zoals deze destijds bij haar asielaanvraag werden genoteerd, bevestigen en waarvan het andere gegevens vermelden die over te stemmen zijn met de haar gegevens op haar geboorteakte en de familienamen van haar in België verblijvende kinderen. Opvallend is dat zij er aanvankelijk alles aan deed om de foutieve identiteitsgegevens, die destijds door haar, aan onze diensten werden verstrekt, te staven door gebruik te maken van een paspoort dat vals is, of haar, minstens niet toebehoort. Het verblijf van betrokkene werd immers geregulariseerd omwille van de lange duur van haar asielprocedure, en indien haar asielrelaas in het ledige zou vervallen, zou ook blijken dat zij de duur van haar procedure zelf in stand heeft gehouden door het verstrekken van valse en misleidende informatie betreffende haar identiteit, en de rede van haar vlucht uit Georgië.

Pas wanneer ze er niet in slaagde om, buiten een geldig internationaal paspoort op haar valse identiteit, ook nog een geboorteakte voor te leggen op haar valse identiteit, besloot zij volledig open kaart te spelen met de Dienst Vreemdelingenzaken en hield mevrouw niet langer haar ware identiteit voor onze

diensten verborgen. De geboorteplaats op het nieuwe paspoort van mevrouw, alsook de geboorteplaatsen van haar beide kinderen (kinderen die trouwens pas sinds kort aan haar dossier konden worden gelinkt), brengen heel haar asielaanvraag in een twijfelachtig daglicht. Betrokkene zou gevlucht zijn uit Abkhazie omwille van problemen die ze er kende. Ze beweerde bij haar asielaanvraag dat ze geboren was in Khali, dat ze in 1971 gehuwd is in Tjoubourkhindji en dat ze tot in 1993 in Tjoubourkhindji in Abkhazië heeft geleefd. Maar in werkelijkheid, is mevrouw gehuwd in Tbilisi in 1967, zo blijkt uit een huwelijksakte in haar dossier. Haar kinderen zijn eveneens geboren in Tbilisi, wat de verklaringen die door de betrokkene werden afgelegd bij haar asielaanvraag in een twijfelachtig daglicht stellen.

Betreffende het feit dat de betrokkene twee verschillende geldige internationale paspoorten heeft voorgelegd aan onze diensten, op twee verschillende identiteiten werd een politieel onderzoek gestart. Bij een verhoor in het kader van dit onderzoek beweerde betrokkene het volgende: "Ik ben naar België gekomen omdat mijn zoon ziek was en hier geopereerd moest worden, en omdat mijn dochter hier al was. Ik besef dat wat ik vertelde bij mijn asielaanvraag vals was". Hiermee staat onomstotelijk vast dat de betrokkene door het afleggen van een frauduleus asielaanvraag de Belgische asielinstanties, een beroepsinstanties nodeloos heeft belast, en dat zij door deze leugens de duur van haar asielaanvraag zelf in stand heeft gehouden. Ook bij haar aanvraag tot regularisatie bleef de betrokkene volhouden aan haar frauduleuze identiteit en Met zij niet na om opnieuw leugens te verkondigen, zo beweerde zij destijds staatloos te zijn. Het verblijf van de betrokkene werd echter geregulariseerd omwille van haar langdurige asielaanvraag, maar daar nu onomstotelijk vast staat dat zij de duur van deze procedure zelf in stand heeft gehouden door middel van frauduleuze verklaringen dient haar verblijfstitel te worden ingehouden in navolging van bovenstaand wetsartikel en in navolging van het algemeen rechtsprincipe "fraus omnia corrumpit".

Deze vaststellingen worden door verzoekster niet betwist. Aldus werd vastgesteld dat verzoekster valse verklaringen heeft afgelegd in het kader van haar asielaanvraag. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn/haar aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van de betrokkenen dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielaanvraag. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekster in het kader van haar asielaanvraag valse en misleidende verklaringen heeft afgelegd over haar identiteit en de reden van haar vlucht. Deze gedragingen kunnen in redelijkheid worden bestempeld als een fout in hoofde van verzoekster, zodat voldaan is het hoger vernoemde objectief criterium; verzoekster heeft met het afleggen van volgehouden valse verklaringen de overheid misleid bij het nemen van haar beslissing.

Verder wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekster daarbij een bedrieglijk oogmerk had; zij gaf toe bewust valse verklaringen te hebben afgelegd en er wordt gemotiveerd dat zij daarmee de asielinstanties en beroepsinstantie onnodig heeft belast en dat zij door deze leugens de duur van haar asielaanvraag heeft verlengd. Ook bij haar regularisatieaanvraag hield zij vast aan de valse identiteit en voegde er nog aan toe dat zij staatloos was. Aldus wordt ook het bedrieglijk opzet van de valse verklaringen in de bestreden beslissing vastgesteld (subjectief criterium).

Er is aldus voldaan aan de constitutieve voorwaarden om toepassing te maken van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit*. Het verblijfsvoordeel dat het gevolg was van deze valse verklaringen, met name de beslissing om haar verblijf te regulariseren omwille van de lange duur van de asielaanvraag en op basis van haar valse identiteitsverklaringen, kon dan ook met toepassing van dit algemeen rechtsbeginsel ongedaan worden gemaakt.

3.1.3. Waar verzoekster aanvoert dat het feit dat ze "oud, eenvoudig en dementerend" is, uitsluit dat zij met bedrieglijk opzet zou hebben gehandeld, blijkt uit de bestreden beslissing dat 'ernstige geheugenproblemen (...) niet in overeenstemming te brengen zijn met de consequent volgehouden leugens die betrokkene sinds haar verblijf in België heeft verkondigd, en met het feit dat zij om deze valse identiteit te staven eens te meer valse documenten wist te bekomen bij haar consulaat'. Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekster niet louter uit onwetendheid heeft gehandeld, maar blijkt het veeleer om weloverwogen en bewust handelen te gaan. Verzoeksters standpunt dat deze handelingen, waaronder het bekomen en bedrieglijk aanwenden van valse documenten, te wijten zouden zijn aan haar ziektebeeld, kan geenszins worden aangenomen. Uit de niet betwiste feiten vernoemd in de bestreden

beslissing blijkt duidelijk dat verzoekster positieve daden heeft gesteld met het oog op het vermeende bedrog. De Raad ziet niet in op welke wijze dergelijke handelingen zouden kunnen ingegeven zijn door verzoeksters "zieke en dementerende" gezondheidstoestand. Verzoeksters verklaringen in verband met haar gezondheidstoestand staan de vaststellingen in verband met haar bedrieglijke verklaringen niet in de weg.

Waar verzoekster verder nog aanvoert dat zij zeven jaar op "correcte" wijze in België heeft geleefd en aanvoert dat de bestreden beslissing disproportioneel is, gaat zij er aan voorbij dat de bestreden beslissing er juist toe strekt vast te stellen dat verzoekster, die haar regularisatie heeft bekomen omwille van de lange duur van de asielprocedure, op bedrieglijke wijze de duur van de procedure heeft gerekt. Nu precies de lange verblijfsduur in België het voorwerp was van het bedrog, kan zij zich niet meer nuttig op dit element beroepen ten aanzien van de eerste bestreden beslissing. Het middel is niet gegrond.

3.1.4. In een tweede onderdeel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 en 8 van het EVRM. Het onderdeel is identiek aan het tweede middel en wordt derhalve hieronder onderzocht. De eerste bestreden beslissing betreft enkel een beëindiging van het verblijfsrecht en strekt er niet toe verzoekster te verwijderen van het grondgebied. Een risico op schending van artikel 3 en 8 van het EVRM is dan ook pas aan de orde ten aanzien van de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten, ten aanzien waarvan in het tweede middel, identiek hetzelfde wordt aangevoerd.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 en 8 van het EVRM. Zij voert aan dat haar beide kinderen in België verblijven en dat mantelzorg noodzakelijk is. Met haar kinderen in België vormt zij ook een gezin.

2.2.2. Verzoekster voert aan dat bij het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten geen rekening werd gehouden met haar gezondheidstoestand en het feit dat zij een gezinsleven leidt in België. Verzoekster kan op dit punt worden gevolgd. Nergens uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat bij de afgifte van het bevel rekening werd gehouden met het bestaan van een gezinsleven noch met verzoeksters gezondheidstoestand, zoals nochtans wordt vereist door artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. In de eerste bestreden beslissing wordt nochtans akte genomen van verzoeksters verklaringen dat zij aan alzheimer lijdt en dat zij een gezin vormt met haar kinderen, zodat blijkt dat het bestuur kennis had van deze elementen. In de mate verzoekster aanvoert dat bij het afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten geen rekening werd gehouden met deze elementen, is het tweede middel gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing waarbij het verblijfsrecht wordt ingetrokken en heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen voor wat betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2013 waarbij het verblijfsrecht wordt ingetrokken.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT